

Kvindelighed, den vil netop udvikles derigennem. Kvinden maa have Lov at prøve sine Kræfter i selvstændig Gerning; vi faar derved bedre Hustruer, modige og kække Døtre; og vi slipper fri for de gamle strikkende, sladrende Tanter. Konkurrence paa Arbejdsmarkedet har vi ikke nødig at frygte; Kvindens Individualitet vil afstikke hende Grænser, og skulde en eller anden Gerning glide fra vor Haand over i hendes, ja, hvad saa; det, vi vinder, er meget mere værd end det, vi taber. Ja, vi maa lade Kvinden have Lov til helt igennem at røre sig frit med sine Ejendommeligheder, som først derved ret udvikles og kommer til at indgaa den Forbindelse med vore, der kan give et godt Resultat til Velsignelse for Hjemmene og Samfundet.

M. H.

En Kvindes Tanker om Alderdommen.

I Anledning af et Foredrag om »Anlæg og Opdragelse«, som Doktor *Edvard Lasker* i sin Tid holdt, og hvori han bl. a. priser Alderdommens Lykke og Skønhed, tilskrev *Fanny Lewald*, der saa anderledes paa Sagen, ham et *Aabent Brev*, optaget den Gang i Maanedsskriftet *Deutsche Rundschau*. I sin Helhed er Brevet for vidtløftigt til at meddeles her, og det indeholder desuden mange Hentydninger til Vedkommendes fælles Bekendte, der er uden Interesse for os. Her skal blot gengives de særlig karakteristiske Udtalelser om Alderdommen, som *Fanny Lewald*, den Gang i Treserne, fremkom med.

*

*

*

... Hvad Alderdommen og dens Skønhed angaar, da er jeg aldeles ikke enig med Dem; og da De, som staar midt i en kraftig Manddomsalder, holder Lovtale over Alderdommens Skønhed, saa vil det vel sømme sig for mig, der takket være en gunstig Skæbne, glæder mig ved en meget lykkelig Alderdom, at forsikre Dem om, at denne Alderdommens Skønhed kun tager sig ud i Frastand, som man plejer at sige. Og maa jeg saa atter tillade mig at gentage: »Prøv det først selv!« og at anføre Dem Goethes Ord: »Doch etwas anders fand ich das.«*)

*) Jeg fandt dog, at den var noget andet.